

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:1162

av Patrick Reslow m.fl. (M)

Öresundsintegrationen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att intensifiera arbetet med att skapa ökade förutsättningar för en fortsatt integration inom Öresundsregionen och undanröja de hinder som försvårar en sådan fortsatt integration och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Öresund är en av Europas mest spännande och dynamiska regioner. Totalt bor 3,7 miljoner i regionen, fördelade på 2,5 miljoner på den danska sidan och 1,2 miljoner på den svenska. Enligt prognoserna passerar invånarantalet fyra miljoner före år 2029. Regionen står för 26 procent av Danmarks och Sveriges sammanlagda BNP. Sedan invigningen av Öresundsbron år 2000 har pendlingen över sundet ökat med 600 procent – mer än 182 miljoner personer har passerat över bron. Idag pendlar drygt 20 000 personer dagligen över sundet. Enligt prognoserna beräknas pendlingen öka till 39 000 personer 2025. Flyttströmmarna över sundet är strida. Tidigare var det i huvudsak danskar som flyttade över till den svenska sidan, medan svenskar sökte arbete i Danmark. I takt med att konjunkturläget förändras går det idag ökade strömmar åt motsatt håll.

Vid Öresundsregionens 12 universitet och högskolor samt 15 internationella skolor återfinns mer än 155 000 studenter och 12 000 forskare. Regionen har den största koncentrationen av högutbildad befolkning i norra Europa. Här finns flera innovationsmiljöer och ett välutvecklat samarbete mellan industri, universitetsvärlden och offentlig verksamhet.

Detta sammantaget visar på Öresundsregionens betydelse, inte bara ur ett regionalt perspektiv utan i synnerhet på dess betydelse för de båda nationerna Sverige och Danmark, inte minst ur ett ekonomiskt perspektiv. Med rätt förutsättningar kan en ökad Öresundsintegration fortsätta vara en motor för såväl svensk som dansk ekonomi. En fungerande integration över sundet är avgörande för södra Sverige och därmed också för Sverige som nation.

De senaste åren har Öresundsintegrationen avstannat något. Mycket kan tillskrivas det förändrade konjunkturläget, men flera redan existerande problem har lagt hinder för en snabbare utveckling. Det är inte bara uppenbara hinder som exempelvis överbelastade kommunikationer som ställer till besvär utan också regleringar och skatter som skiljer sig så kraftigt åt mellan länderna att det ofta är alltför svårt för den enskilde att ekonomiskt verka på båda sidor om sundet. Inte minst när det gäller försäkrings- och trygghetssystem finns det mycket som återstår att göra innan vi kan tala om en riktigt lyckad integration.

Även problemet med att ha två olika valutor, och den ekonomiska osäkerhet det medför för såväl företag som privatpersoner, upplevs alltmer som ett problem i konkurrensen med andra europeiska regioner. Målsättningen måste vara att det ska vara lika enkelt att investera och pendla i Öresundsregionen som det är att göra detsamma i andra tillväxtregioner inom landets gräns.

Under de senaste årens borgerliga regeringar i såväl Sverige som Danmark har mycket gott gjorts. Inte minst inom ramarna för dansk-svenska Öresundskomiteen och Nordiskt Gränshinderforum har man lyckats kartlägga vilka problem som är mest akuta och också presenterat förslag på hur man kan gå vidare. Under våren 2015 har Öresundskomiteen sammanställt en lista med de gränshinder som bör prioriteras under de kommande åren. Totalt har 44 gränshinder identifierats, vilka utgör allvarliga hinder för att Sverige och Danmark ska kunna dra nytta av regionens fulla potential. Under sensommaren har ett av dessa hinder – frågan om att Öresundspendlare kan få arbetsskador rehabiliterade även i hemlandet – blivit löst.

Många problem är inte isolerade till Öresundsregionen utan gäller även andra nordiska gränsregioner. Länderna i Norden är vart för sig små, men tillsammans är vi 26 miljoner invånare med en BNP på 1 600 miljarder dollar, vilket gör oss till den tionde största ekonomin i världen. Vi handlar, arbetar och pendlar mycket över våra gränser. Alltsedan 1954 har vi en nordisk överenskommelse om en fullt integrerad arbetsmarknad. Genom utbyte av arbetskraft har de nordiska länderna kunnat utjämna obalanser mellan länder som haft en hög arbetslöshet respektive haft ett stort behov av arbetskraft och därmed också kunnat hantera konjunktursvängningarna bättre. En

nordisk vision och strategi för våra gränsregioner med samordning av våra styrkor och en stark politisk viljeinriktning är därför helt avgörande.

Nordiska ministerrådets definition av gränshinder lyder: ”Ett gränshinder är alla former av hinder som omöjliggör eller försvårar eller begränsar människors möjlighet att verka över nationella gränser och som beror på EU-regler, nationella lagar, administrativa regler, anpassningar eller föreskrifter som utfärdas av en offentlig myndighet eller liknande.” Detta innebär att hinder för integration kan förekomma på ett flertal områden och ett genomgripande arbete för att minska hinder och underlätta integrering måste därför ske såväl på nationell nivå som på EU- och myndighetsnivå.

Den tydligaste och starkaste av de nordiska gränsregionerna är dock Öresundsregionen och regionen har därmed en särställning. Arbetet med Öresundsfrågorna måste gå från reaktivitet till proaktivitet. Vid planering och satsningar som rör exempelvis infrastruktur, socialförsäkringar, vårdsektorn, utbildning och forskning är det viktigt att man redan från början tar med det gränsregionala perspektivet. En Öresundsagenda bör tas fram med inriktning på jobb, utbildning, trygghet och tillväxt. Framför allt handlar detta om ett ökat lagstiftningssamarbete, harmonisering av regelverk och förbättrad information till medborgare i de båda länderna.

Öresundsintegrationen kommer att fortsätta oavsett politiskt agerande från statsmakterna, men staten kan göra mer för att fler medborgare och företag ska kunna ta del av de positiva effekterna av en fortsatt integration.

Denna motion ställer sig samtliga skånska moderata riksdagsledamöter bakom.

Patrick Reslow (M)

Thomas Finnborg (M)

Anders Hansson (M)

Olof Lavesson (M)

Tobias Billström (M)

Ann-Charlotte Hammar Johnsson (M)

Maria Malmer Stenergard (M)

Gunilla Nordgren (M)

Ewa Thalén Finné (M)

Hans Wallmark (M)

Boriana Åberg (M)

Anette Åkesson (M)